

یک متدولوژی مجتمع‌سازی هسته‌های IP در یک محیط طراحی شی‌ءگرای سیستم‌های نهفته

شعله هاشمی نمین^{*}، شاهین حسابی[†]

چکیده

امروزه استفاده‌ی مجدد از هسته‌های IP در طراحی و پیاده‌سازی سیستم‌های پیچیده کاربرد فراوانی دارد؛ زیرا استفاده‌ی مجدد از این بلوک‌های آماده، هم زمان طراحی را کاهش می‌دهد و هم سیستم پیاده‌سازی شده با استفاده از هسته‌های IP از نظر سرعت، اندازه و کارایی بهینه می‌باشد. در این مقاله یک متدولوژی استفاده از هسته‌های IP برای پیاده‌سازی متدهای سخت‌افزاری در چارچوب طراحی ادیسه که یک محیط طراحی سیستم‌های نهفته است، ارایه شده است. مجتمع‌سازی هسته‌های IP در این متدولوژی، خود کار شده است و این امر بسیاری از مشکلات استفاده از هسته‌های IP را برطرف می‌کند. برای ارزیابی متدولوژی پیشنهادی یکتابع IDCT دو بعدی (2-D Inverse Discrete Cosine Transform) در محیط طراحی ادیسه یک بار با استفاده از هسته‌ی IP و بار دیگر بدون استفاده از آن، طراحی و پیاده‌سازی شده و با یکدیگر مقایسه شده‌اند.

کلمات کلیدی

ادیسه، هسته‌ی IP، wrapper، ASIP

An IP Integration Methodology in an Object-Oriented Design Environment for Embedded Systems

Shoaleh Hashemi Namin, Shaahin Hessabi

Department of Computer Engineering Sharif University of Technology

Abstract

Nowadays, IP core reuse is popular for designing and implementing complex systems; because reuse of already provided blocks not only decreases design time but also systems implemented with these blocks are optimized in terms of speed, size, and performance. In this paper we propose a methodology for using IP cores in ODYSSEY design framework, an embedded system design environment, to implement hardware methods. In this methodology, we have automated IP integration process that eliminates many difficulties related to IP integration. Methodology evaluation has been carried out through the design and implementation of 2-D Inverse Discrete Cosine Transform function in ODYSSEY design environment with and without using IP core.

Keywords

ODYSSEY, IP Core, wrapper, ASIP

* دانشگاه صنعتی شریف، دانشکده مهندسی کامپیوتر، namin@ce.sharif.edu

† دانشگاه صنعتی شریف، دانشکده مهندسی کامپیوتر، hessabi@sharif.edu

به زبان MATLAB می‌باشد و بنابراین هسته‌های IP موجود در این سیستم در سطح بالا توابع MATLAB می‌باشند در حالیکه در محیط طراحی ادیسه زبان برنامه‌ی کاربردی ورودی C++ می‌باشد، بنابراین مدل سطح بالای هسته‌های IP موجود در سیستم ما نیز C++ می‌باشد و به طور کلی متدولوژی پیشنهادی ما با روش به کارگرفته شده در کامپایلر ذکر شده متفاوت می‌باشد.

در پروژه‌ی [5] محيطی برای مدل کردن سیستم های نهفته در سطح بالا ارایه شده است که در آن می‌توان با کنارهم قرار دادن عناصر IP موجود در کتابخانه، یک سیستم نهفته را مدل کرد. عناصر IP موجود در کتابخانه توسط طراح کتابخانه به زبان سیستم سی پیاده سازی می‌شوند. سپس طراح سیستم با استفاده از زبان Component Integration Language(CIL) که در این پروژه تعریف شده است، عناصر موجود در کتابخانه را به یکدیگر متصل می‌کند تا سیستم نهایی خود را بسازد. رویکرد این پروژه برای مدل کردن سیستم نهفته از پایین به بالا می‌باشد در حالیکه رویکرد ادیسه در طراحی از بالا به پایین می‌باشد. همچنین پروژه‌ی BALBOA یک محیط برای مدل کردن سیستم‌های نهفته در سطح بالای طراحی ارایه کرده است و در مورد سنتز سیستم طراحی شده و پیاده‌سازی آن هیچ تلاشی صورت نگرفته است در حالیکه در متدولوژی ادیسه بستر پیاده‌سازی سیستم، طراحی و ایجاد شده و سیستم نهایتاً روی یک بُرد FPGA سنتر می‌شود.

در ادامه‌ی این مقاله، در بخش ۲ متدولوژی و محیط طراحی سیستم‌های نهفته ادیسه و معماری پیشنهادی آن برای پیاده‌سازی سیستم طراحی شده معرفی می‌شود. در بخش ۳ متدولوژی پیشنهادی برای استفاده از هسته‌های IP به منظور پیاده‌سازی متدهای سخت‌افزاری در محیط طراحی ادیسه معروفی می‌شود. در بخش ۴ پیاده‌سازی تابع IDCT دو بعدی را در محیط ادیسه با بکارگیری هسته‌ی IP توضیح می‌دهیم و در بخش ۵ نتایج به دست آمده را بررسی می‌کنیم.

۲- متدولوژی ادیسه

Object-oriented Design and sYntheSiS of) ODYSSEY (Embedded sYstems سیستم‌های نهفته می‌باشد [1]. متدولوژی ادیسه به دو بخش تقسیم می‌گردد: یک متدولوژی مدل‌سازی و یک متدولوژی پیاده‌سازی. در زمینه‌ی مدل‌سازی ODYSSEY شیءگرایی را پیشنهاد و دنبال application-(ASIP می‌کند و برای پیاده‌سازی طرفدار ایده‌ی specific instruction processors است. دلایل ارایه شده برای این پیشنهاد عبارتند از هزینه‌ی بسیار بالاتر طراحی نرم‌افزار (در مقایسه با سخت‌افزار)، در سیستمهای نهفته و مقبولیت شیءگرایی بعنوان یک متدولوژی قوی و موفق در دنیای نرم‌افزار. انگیزه‌های استفاده از ASIP در پیاده‌سازی عبارتند از هزینه و خطر بالای طراحی و تولید ASIC در فناوریهای بسیار کوچکتر از میکرون امروزی [1].

۱- مقدمه

امروزه برای طراحی و پیاده سازی سیستم‌های پیچیده‌ی متشكل از سخت‌افزار و نرم‌افزار متدولوژی‌ها و ابزارهای طراحی موجود این امکان را به طراح می‌دهند که در مراحل اولیه‌ی طراحی معماری‌های مختلفی را برای پیاده‌سازی سیستم ارزیابی کند و در نهایت بهترین معماری را برای پیاده‌سازی انتخاب کند. در عین حال امکان استفاده از هسته‌های IP برای پیاده‌سازی معماری انتخاب شده، قابلیت تولید، قابلیت اطمینان و کارایی طرح را افزایش می‌دهد.

در این مقاله هدف ارایه‌ی یک متدولوژی برای استفاده از هسته‌های IP به منظور پیاده‌سازی متدهای سخت‌افزاری در معماری ASIP ارایه شده توسط متدولوژی طراحی ادیسه می‌باشد. همچنین برای برطرف کردن مشکلات مربوط به استفاده از هسته‌های IP متدولوژی ارایه شده خودکار شده است بدین معنی که در محیط طراحی ادیسه طراح فقط از هسته‌های IP در طرح خود استفاده می‌کند و مسایل مربوط به مجتمع سازی آنها (طراحی wrapper و استفاده از آنها) خودکار صورت می‌گیرد.

در زمینه‌ی استفاده از هسته‌های IP در محیط‌های طراحی سیستم یکی از کارهای انجام شده، مربوط به محیط هم‌طراحی و شبیه‌سازی توأمان POLIS [2][3] می‌باشد. در این محیط یک متدولوژی برای استفاده از کتابخانه‌ی هسته‌های IP نرم که به فرمت VHDL در سطح انتقال ثبات^۱ هستند، معرفی شده است. این متدولوژی فقط در یک سطح شبیه‌سازی، هسته‌های IP را در سیستم قرار می‌دهد؛ همچنین مجتمع‌سازی هسته‌های IP به صورت دستی برای یک کاربرد خاص صورت گرفته است. اما در متدولوژی ما اولاً هسته‌های IP در بالاترین و پایین ترین سطوح شبیه‌سازی در سیستم قرار داده می‌شوند و همچنین مجتمع‌سازی این هسته‌ها در سیستم کاملاً خودکار می‌باشد.

یکی از کارهای انجام شده در زمینه‌ی طراحی در سطح سیستم سخت‌افزار که در [4] اشاره شده است، طراحی یک کامپایلر می‌باشد که کد MATLAB یک برنامه‌ی کاربردی را به عنوان ورودی دریافت می‌کند و یک کد VHDL در سطح انتقال ثبات ارایه می‌کند؛ برای بهبود طرحی که به وسیله‌ی این کامپایلر تولید می‌شود یکی از کارهای انجام شده استفاده از هسته‌های IP بهینه برای ایجاد طرح موردنظر می‌باشد. چگونگی استفاده از هسته‌های IP در این کامپایلر بدین صورت است که یک پایگاه داده از هسته‌های IP شامل پیاده‌سازی HDL و واسطه‌های آنها وجود دارد و یک تولید کننده‌ی واسطه نیز برای هر هسته‌ی IP طراحی و پیاده‌سازی شده است که پارامترهای هسته‌ی IP و واسطه‌های آنها را تعیین می‌کند. تفاوت این کار با متدولوژی ما این است که اولاً در محیط طراحی ادیسه یک سیستم شامل سخت‌افزار و نرم‌افزار تولید می‌شود در حالیکه در [4] سیستم تولید شده کاملاً سخت‌افزاری است و ثانیاً برنامه‌ی کاربردی ورودی این کامپایلر

داده‌های تمام شی‌ها در یک حافظه‌ی داده‌ی مرکزی ذخیره می‌شود و این حافظه از طریق واحد مدیریت شی‌ها (Object Management) قابل دسترسی است.

در یک کاربرد متناظر با شکل (۲) سه شی، O_{A1} ، O_{A2} ، و O_{B1} تعریف شده‌اند و داده‌های این شی‌ها همانطور که در شکل (۲) آمده است در حافظه‌ی مرکزی داده ذخیره شده‌اند.

متدهایی از یک کلاس که به بخش‌های سخت‌افزاری نگاشت شده‌اند را متدهای سخت‌افزاری می‌نامیم و این متدها به صورت واحدهای عملیاتی (FU) پیاده‌سازی می‌شوند. متدهای نرم‌افزاری نیز به صورت روتین‌های نرم‌افزاری در حافظه‌ی محلی هسته‌ی پردازنده‌ی سنتی (گوشی بالا سمت چپ ASIP در شکل (۲)) ذخیره می‌شوند [۶].

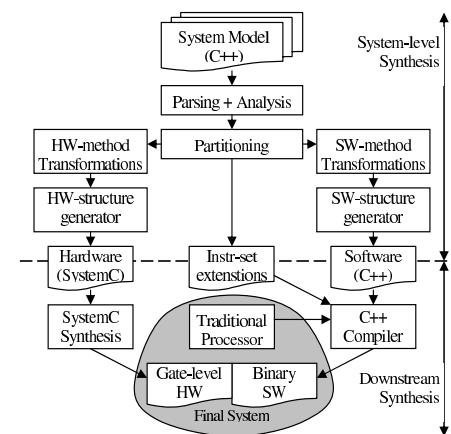
۳- متدولوژی استفاده از هسته‌های IP

استفاده از هسته‌های IP در طراحی سیستم‌های پیچیده امروزی دو هدف را دنبال می‌کند: یکی زمان کوتاه‌تر رسیدن محصول به بازار و دیگری بهینه بودن سیستم ایجاد شده در مقایسه با سیستم حاصل از سنتز سطح سیستم خودکار.

متدهای سخت‌افزاری در معماری ASIP همانطور که در فرآیند سنتز این معماری توضیح داده شد در مرحله‌ی سنتز پایین دستی توسط یک ابزار سنتز خودکار (سیستم سی کامپایلر شرکت synopsys) در ابزار سنتز کنونی ادیسه به توصیف در سطح گیت تبدیل شده و نهایتاً بر روی یک بُرد FPGA سنتز می‌شود. هدف ما، استفاده از هسته‌های IP در سطح گیت یا انتقال ثبات برای پیاده‌سازی متدهای سخت‌افزاری به جای سنتز خودکار توسط ابزار سیستم سی کامپایلر می‌باشد. بدین منظور ابتدا کتابخانه‌ای از هسته‌های IP با توصیف در سطح انتقال ثبات به فرمت VHDL ایجاد می‌کنیم؛ اما با توجه به اینکه این هسته‌های IP توسط روال سنتز ادیسه ایجاد نمی‌شوند برای اینکه با پروتکل موجود در معماری ASIP سازگار شوند برای هر کدام از آنها یک wrapper نیز طراحی می‌کنیم. بدین ترتیب این هسته‌ها به همراه کتابخانه را تشکیل می‌دهند.

از آنجایی که سیستم به صورت شی‌گرا و با زبان C++ طراحی می‌شود و به عنوان ورودی به ابزار سنتز ادیسه داده می‌شود برای هر هسته‌ی IP که در واقع نماینده‌ی یک مت سخت‌افزاری است باید متدهای متناظر با آن در توصیف C++ سیستم موجود باشد؛ بنابراین برای هر هسته‌ی IP یک مدل C++ نیز ایجاد شد تا طراح سیستم نهفته در سطح بالای طراحی نیز از قابلیت استفاده‌ی مجدد IP بهره بگیرد. در نتیجه مطابق شکل (۴) دو کتابخانه از هسته‌های IP و wrapperهای متناظر آنها معرفی می‌شود که یک کتابخانه مربوط به توصیف در C++ هسته‌ها می‌باشد و یک کتابخانه مربوط به توصیف در سطح انتقال ثبات هسته‌ها با فرمت VHDL می‌باشد.

مطابق شکل (۱) در محیط ادیسه کل فرآیند سنتز یک ASIP به دولایه تقسیم می‌گردد: لایه‌ی بالا که سنتز در سطح سیستم نامیده می‌شود، مدل سیستم را می‌گیرد و معماری ساخت‌افزار و نرم‌افزار را به روش‌های رفتاری و ساختاری تولید می‌نماید، و لایه‌ی پایین که ساخت‌افزاری و نرم‌افزاری تولید شده توسط لایه‌ی قبلی را گرفته و درنهایت یک توصیف در سطح گیت برای سخت‌افزار، و یک برنامه‌ی قابل اجرا برای نرم‌افزار تولید می‌نماید [۱].

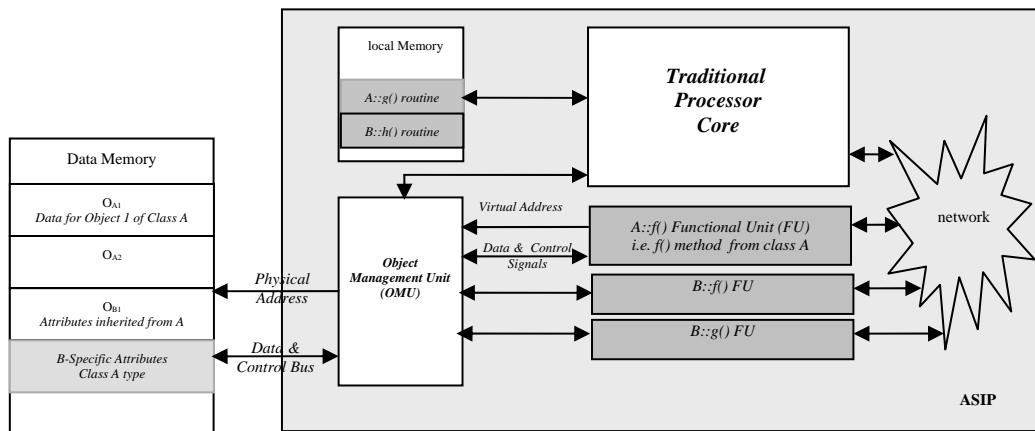

[۱] ODYSSEY در روال سنتز تک پردازنده

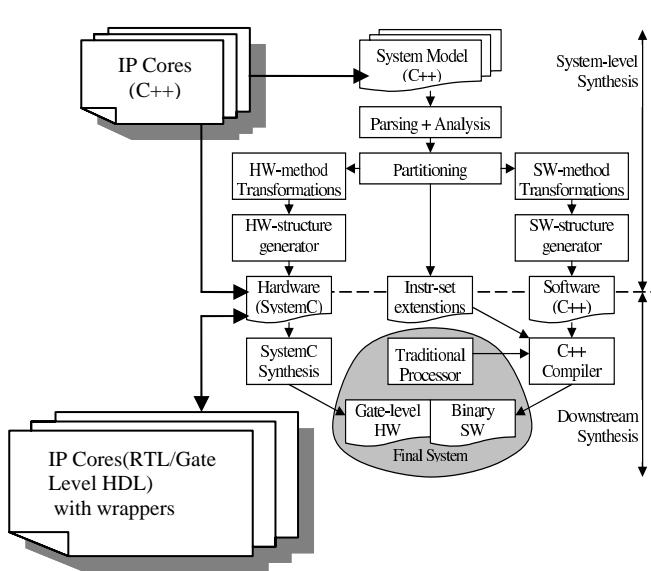
همانطور که در شکل (۱) مشاهده می‌شود کاربرد موردنظر به صورت شی‌گرا و با زبان C++ مدل می‌شود و به عنوان ورودی به ابزار سنتز ادیسه داده می‌شود. پس از بخش‌بندی^۳ سیستم به بخش‌های سخت‌افزاری و نرم‌افزاری توسط طراح، ابزار سنتز ادیسه این بخش‌ها را که هر بخش یک مت کلاس در مدل شی‌گرا می‌باشد به بلوک‌های سخت‌افزاری و بخش‌های نرم‌افزاری بر روی معماری ASIP نگاشت می‌کند بنابراین ASIP ایجادشده متناظر با کلاس‌های مدل شی‌گرا می‌باشد. در این مرحله یک مدل شبیه‌سازی توأم‌ان سیستم سی نیز ایجاد می‌شود. پس از این مرحله یک مدل شبیه‌سازی در سطح انتقال ثبات به فرمت VHDL نیز تولید می‌شود و درنهایت کل سیستم بر روی یک بُرد FPGA که شامل یک هسته‌ی پردازنده نیز می‌باشد با معماری ASIP پیشنهادی ادیسه پیاده‌سازی می‌شود.

۲-۱- معماری ASIP

معماری داخلی ASIP در شکل (۲) نشان داده شده است. این معماری، متناظر با یک کتابخانه شامل دو کلاس A و B می‌باشد که کلاس B از کلاس A مشتق شده است و متدهای f() و g() کلاس A را دوباره تعریف کرده و یک مت h() نیز علاوه بر متدهای موجود تعریف کرده است. شبه کدی که در شکل (۳) آمده است آنچه گفته شد را نشان می‌دهد. توجه کنید که دو تعریف یک مت می‌توانند روی بخش‌های متفاوتی نگاشت شوند (به عنوان مثال A::g() یک مت نرم‌افزاری است در حالیکه B::g() یک مت سخت‌افزاری است) [۶].

شکل(۲): معماری داخلی ASIP متناظر با کلاس A شامل متدهای $f()$ و $g()$ و کلاس B مشتق شده از کلاس A شامل متدهای دوباره تعریف شده $f()$ و $g()$ و متدهای جدید $h()$

شکل(۴): روال سنتز تک پردازنده با قابلیت استفاده از هسته IP برای پیاده سازی متدهای سخت افزاری

برای ایجاد مدل C++ هسته های IP آنچه در مورد یک هسته اهمیت دارد، روتین هسته و داده هایی می باشد که این روتین روی آنها اعمال می شود. بنابراین یک هسته IP را می توان با یک کلاس در C++ به صورتی که در شکل (۵) آمده است تعریف کرد.

برای ایجاد مدل Data-in و Data-out به ترتیب داده های ورودی و خروجی هسته می باشند و عملکرد هسته در متدهای Run (پیاده سازی شده و توسعه این متدها) اجرا می شود. برای حفظ امنیت کد منع هسته در این توصیف (دسترسی نداشتن کاربر به الگوریتم عملکرد هسته) یک Dynamic Link Library (dll) در C++ (انجام گرفته و برای هر هسته تولید شده) که برای توصیف سطح سیستم هسته ذکر شد از این کتابخانه بیرون فرستاده می شود. از این به بعد کلاس تعریف شده را "کلاس هسته" می نامیم.

```
class A {
    void f();
    void g();
    ...; // other member-functions and attributes
};

class B extends A {
    void f(); // A::f() is overridden here
    void g(); // A::g() is overridden here
    void h();
    ...; // other member-functions and attributes
};
```

شکل(۳): شبیه کد متناظر با معماری ASIP در شکل (۲)

بین عناصر این دو کتابخانه تناقض یک به یک وجود دارد یعنی برای هر هسته با توصیف VHDL یک هسته نیز متناظر با آن و با توصیف C++ وجود دارد. این متدولوژی این امکان را ایجاد کرده است که حتی با وجود هسته های IP بتوان در تمام سطوح شبیه سازی توأم مانع موجود در محیط ادیسه، سیستم را شبیه سازی کرد. با وجود کتابخانه های از هسته های مشخص و wrapper های آنها تغییراتی در ابزار سنتز ادیسه ایجاد کردیم تا مجتمع سازی هسته های IP بطور خود کار انجام شود. بدین ترتیب فقط کافی است طراح یکی از هسته های IP کتابخانه را در مدل C++ طرح خود استفاده کند، پس از آن ابزار به طور خود کار هسته IP را تشخیص داده و اعمال مربوط به قرار دادن آن در ASIP و سازگار کردن آن را با مابقی سیستم انجام می دهد.

جزییات دو کتابخانه معرفی شده در بخش ۱-۳ توضیح داده می شود.

۳-۱- کتابخانه های هسته های IP

توصیف VHDL هسته های IP توسط ابزار [7]Core Generator شرکت Xilinx انجام گرفته و برای هر هسته تولید شده، یک wrapper طراحی شده است که آن را با پروتکل ارتباطی موجود در معماری ASIP سازگار می سازد.

```

class idct{
public:
short data [64];
void run();
};

class CoreIdct{
public:
short cdata [64];
void CoreRun();
};

void CoreIdct::CoreRun(){
idct core;
int i;
for(i=0;i<64;i++)
core.data[i]=cdata[i];
core.run();
for(i=0;i<64;i++)
cdata[i]=core.data[i];
};

void main ()
{
    int j;
    CoreIdct a;
    for(j=0;j<64;j++)
    a.cdata[j]=j;
    a.CoreRun();
    for(j=0;j<64;j++)
    printf("\n %d",a.cdata[j]);
}

```

شکل(۷): مدل شی‌گرای سیستم

در این کد کلاس idct کلاس هسته است و کلاس wrapper آن می‌باشد. در main() یک شی، از نوع کلاس wrapper نمونه‌سازی شده است که بر روی آرایه‌ی [64] data عمل می‌کند. این برنامه‌ی کاربردی به ابزار سنتر ادیسه‌ی تغییر یافته داده شد و مدل شبیه‌سازی توأم‌ان به درستی ایجاد شد.

ساختار ASIP تولید شده در سطح انتقال ثبات نیز مطابق شکل (۸) است که کلاس هسته‌ی idct با هسته‌ی IDCT Xilinx دو بعدی است که CORE Generator در سطح گیت است و توسط ابزار ASIP توأم شده است و یک wrapper نیز در سطح انتقال ثبات با فرمت VHDL در این ساختار وجود دارد که هسته‌ی IDCT دو بعدی Xilinx در آن قرار می‌گیرد تا با پروتکل موجود در ساختار ASIP سازگار شود.

ساختار ASIP در سطح انتقال ثبات توسط ابزار EDK7.1 [8] (embedded system development tool) ایجاد شده است و این سیستم توسعه Modelsim شبیه‌سازی و درستی یابی شده است بدین صورت که خروجی تابع IDCT در این سطح با خروجی مدل شی‌گرای این تابع مقایسه شد و خروجی‌ها یکسان بودند. نهایتاً سیستم توسعه ISE7.1 [9] سنتر و پیاده‌سازی شده است.

۵- نتایج شبیه‌سازی و پیاده‌سازی

تابع IDCT دو بعدی طراحی شده، بر روی یک بُرد FPGA شرکت Xilinx از نوع Virtex4sx35 پیاده‌سازی شد. نتایج به دست آمده از شبیه‌سازی این سیستم، که در محیط ادیسه یک بار با استفاده از هسته‌ی IP و بار دیگر بدون استفاده از هسته‌ی IP طراحی شده است،

```

Class Core-Name{
Public:
Type Data-in;
Type Data-out;
Type Run();
}

```

شکل(۵): مدل C++ یک هسته‌ی IP

برای استفاده از کلاس‌های هسته باید wrapper طراحی شود. بنابراین کلاسی مطابق با آنچه در شکل (۶) آمده است تعریف می‌شود. این کلاس، که از این بعد آن را "کلاس wrapper" می‌نامیم، کلاس هسته را با ابزار ادیسه سازگار ساخته است. کاربر برای استفاده از هسته در سطح سیستم باید شی، هایی از کلاس wrapper نمونه سازی کند. کاربر مستقیماً با کلاس هسته در ارتباط نمی‌باشد.

```

Class Core-Name-Wrapper{
Public:
Type Wrapper-in;
Type Wrapper-out;
Type Wrapper-Run();
}

```

```

Type Core-Name-Wrapper::Wrapper-Run()
{
Core-Name object;
object.Data-in = Wrapper-in;
object.Run();
Wrapper-out = object.Data-out;
}

```

شکل(۶): کلاس wrapper و عملکرد آن

پس از ایجاد این مدل‌ها ابزار ادیسه را تغییر دادیم تا توصیف سیستم سی هسته‌های IP بگونه‌ای تولید شود که مدل شبیه‌سازی توأم‌ان ایجاد شده توسط ابزار سنتر ادیسه صحیح باشد.

پس از شبیه‌سازی توأم‌ان سطح بالا که به زبان سیستم سی است، یک مدل شبیه‌سازی دیگر نیز در سطح انتقال ثبات داریم که معماری ASIP با فرمت VHDL توصیف شده است. برای شبیه‌سازی در این سطح نیز هسته‌های IP با توصیف VHDL به همراه wrapper هایشان به طور خودکار در سیستم قرار می‌گیرند و بدین ترتیب شبیه‌سازی در این سطح نیز با وجود هسته‌های IP امکان‌پذیر می‌شود.

۴- پیاده‌سازی IDCT دو بعدی با استفاده از هسته‌ی IP

برای ارزیابی متدولوژی ارایه شده یک تابع IDCT دو بعدی با استفاده از این متدولوژی در محیط ادیسه طراحی و پیاده‌سازی شد. کد C++ که در شکل (۷) آمده است مدل شی‌گرای سیستم را نشان می‌دهد.

استفاده از هسته‌های IP در طراحی سیستم‌های پیچیده امروزی زمان طراحی و در نتیجه زمان رسیدن محصول به بازار را کاهش می‌دهد. همانطور که نتایج بدست آمده در این مقاله نشان داد طرح پیاده‌سازی شده با استفاده از هسته‌های IP بهتر از طرح ایجاد شده توسط سنتر خودکار است.

در مورد استفاده و مجتمع‌سازی هسته‌های IP در محیط‌های طراحی سطح سیستم سیستم‌های نهفته کارهای چندانی صورت نگرفته است زیرا موضوع طراحی سطح سیستم، خود موضوعی جدید است. کارهایی که در آینده می‌تواند در محیط ادیسه برای استفاده از هسته‌های IP و مجتمع‌سازی آنها انجام شود عبارتند از: تولید خودکار wrapperها که این امر توسعه‌ی کتابخانه‌ی هسته را راحت‌تر می‌سازد؛ طراحی wrapperهایی برای تبدیل پروتکل‌های استاندارد به پروتکل ارتباطی موجود در ASIP تا بین ترتیب بتوان از هسته‌های IP با واسطه‌های استاندارد نیز در محیط طراحی ادیسه استفاده کرد.

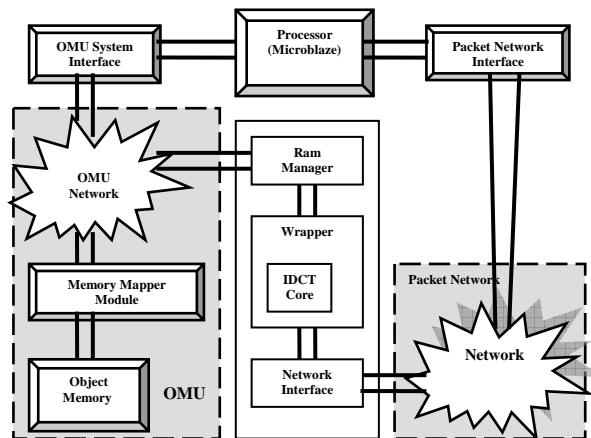
سپاسگزاری

این پژوهه با حمایت مالی مرکز تحقیقات مخابرات ایران انجام گرفته است که از آن مرکز قدردانی می‌نماییم.

مراجع

- [۱] م. گودرزی، "ادیسه: یک متدولوژی طراحی و خودکارسازی تولید سیستم‌های نهفته از مدل‌های شیءگرا"، پایان‌نامه دکترا، دانشکده کامپیوتر، دانشگاه صنعتی شریف، ۱۳۸۴.
- [2] G.E. Spivey, "LOGIC FOUNDRY: A DESIGN ENVIRONMENT FOR THE RAPID PROTOTYPING OF FPGA-BASED DSP SYSTEMS," Dissertation for the degree of Doctor of Philosophy, University of Maryland, 2002.
- [3] E. Filippi, L. Lavagno, L. Licciardi, A. Montanaro, "Intellectual Property Re-use in Embedded System Co-design: an Industrial Case Study," ISSS, 1998.
- [4] M. Haldar, A. Nayak, A. Choudhary, P. Banerjee, "A SYSTEM FOR SYNTHESIZING OPTIMIZED FPGA HARDWARE FROM MATLAB," ICCAD 2001.
- [5] S.K. Shukla, F. Doucet, R.K. Gupta, "Structured Component Composition Frameworks for Embedded System Design," 9th International Conference on High Performance Computing, 2002.
- [6] N. Mohammadzadeh, S. Hessabi, M. Goudarzi, "Software Implementation of MPEG2 Decoder on an ASIP JPEG Processor," ICM, 2005.
- [7] CORE Generator Guide, www.xilinx.com
- [8] Embedded development kit, www.xilinx.com
- [9] ISE Foundation, <http://www.xilinx.com/products>

در جدول (۱) و نتایج به دست آمده از پیاده‌سازی نیز در جدول (۲) آمده است. با مشاهده مقادیر جدول (۱) و جدول (۲) می‌توان فهمید که طرح ایجاد شده توسط هسته‌ی IP بسیار بهینه‌تر می‌باشد.

شکل(۸): ساختار ASIP تولید شده برای کاربرد موردنظر

جدول(۱): نتایج حاصل از شبیه‌سازی سیستم

2-D IDCT Function Implementation	Execution Clock Cycles
IP Core IDCT	175
ODYSSEY IDCT	516

جدول(۲): نتایج حاصل از پیاده‌سازی سیستم

2-D IDCT Function Implementation	Number of Slices	Total gate count	Maximum Clock Frequency
IP Core IDCT	2406 out of 15360(15%)	59,132	167.497MHz
ODYSSEY IDCT	5176 out of 15360(33%)	65,757	26.130MHz

علاوه بر نتایج بدست آمده با وجود تابع IDCT در کتابخانه‌ی C++ دیگر نیازی به طراحی تابع IDCT دو بعدی در این سطح نیست و با استفاده‌ی مجدد از تابع موجود زمان طراحی کاهش می‌یابد.

۶- نتیجه

در این مقاله هدف ارایه‌ی یک متدولوژی برای استفاده از هسته‌های IP و مجتمع‌سازی آنها در یک محیط طراحی سطح سیستم سیستم‌های نهفته بود.

بکی از نکات مهم موجود در کار ارایه شده، خودکارسازی مجتمع کردن هسته‌های IP در سیستم طراحی شده است. خودکارسازی این فرآیند مشکلاتی مانند طراحی wrapper و نیاز به آشنایی کامل با wrapper جزئیات زمانی و عملکرد هسته‌ی IP به منظور طراحی wrapper مناسب آن را از مجموعه‌ی وظایف طراح خارج می‌سازد.

¹ - Productivity

² - Register Transfer Level

³ - Partitioning